

Gospod Milton D. Heifetz je v uvodu v svojo knjigo Sprehod po nebu (A Walk through the Heavens, Cambridge University Press, 2006) zapisal, da poklicni astronomi zaenkrat uradno priznavajo 88 ozvezdij, ki jih preprosto štejejo za 'predele neba', ne pa za zvezdne 'slike' ali vzorce. Ti vzorci nikoli niso postali 'uradni', »... zato lahko brez skrbi ustvarite lastne podobe ozvezdij«. Te besede so spodbudile mene in upam, da bodo tudi vas.

Ob tem bi se želela gospodu Heifetzu pristrčno zahvaliti za dovoljenje, da sem smela na svojem potovanju med zvezde uporabljati njegove zvezdne karte.

Ana Košir

Viez dobled Dofe

Ana Košir

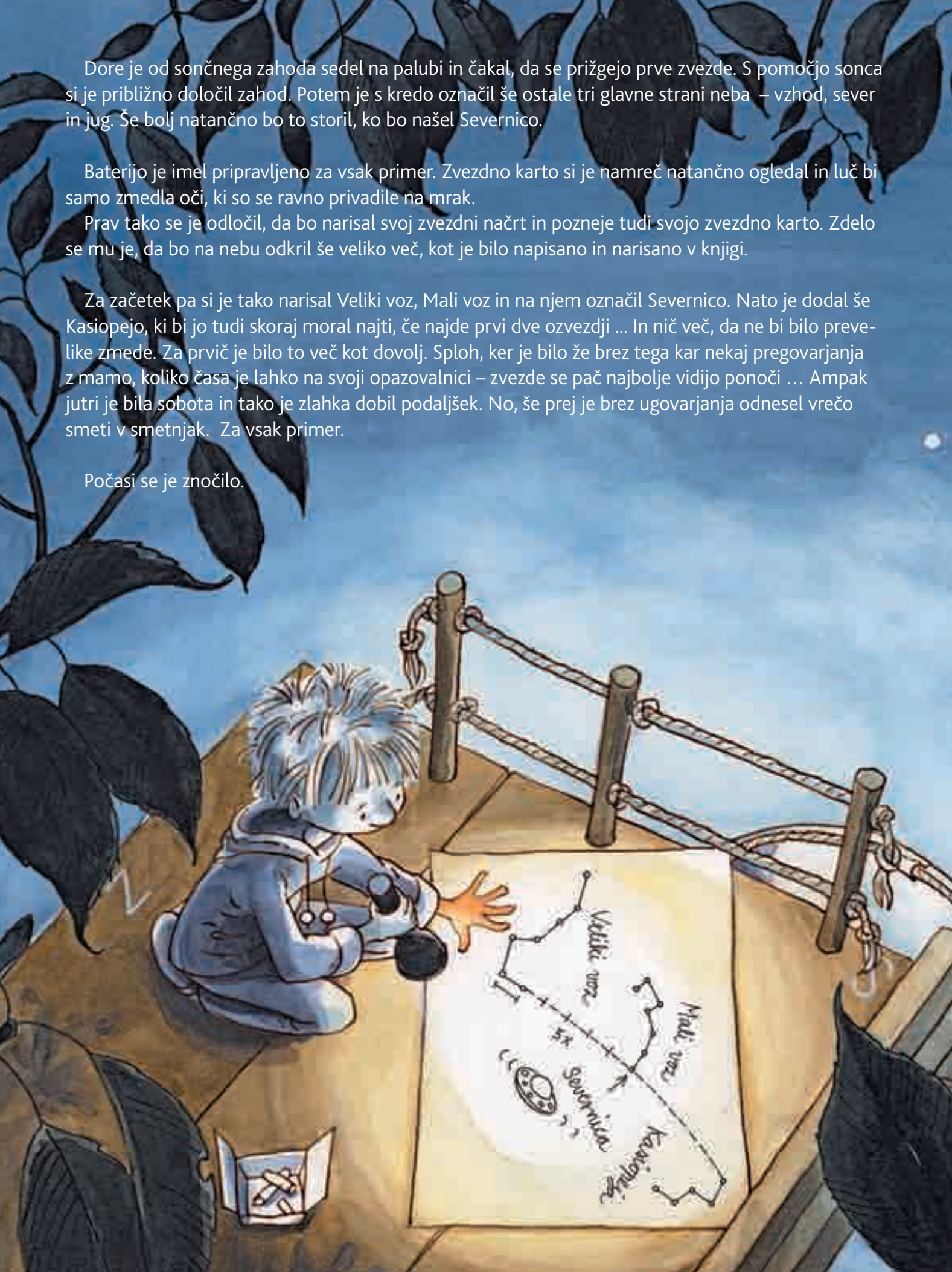
Dore je od sončnega zahoda sedel na palubi in čakal, da se prižgejo prve zvezde. S pomočjo sonca si je približno določil zahod. Potem je s kredo označil še ostale tri glavne strani neba – vzhod, sever in jug. Še bolj natančno bo to storil, ko bo našel Severnico.

Baterijo je imel pripravljeno za vsak primer. Zvezdno karto si je namreč natančno ogledal in luč bi samo zmedla oči, ki so se ravno privadile na mrak.

Prav tako se je odločil, da bo narisal svoj zvezdni načrt in pozneje tudi svojo zvezdno karto. Zdelo se mu je, da bo na nebu odkril še veliko več, kot je bilo napisano in narisano v knjigi.

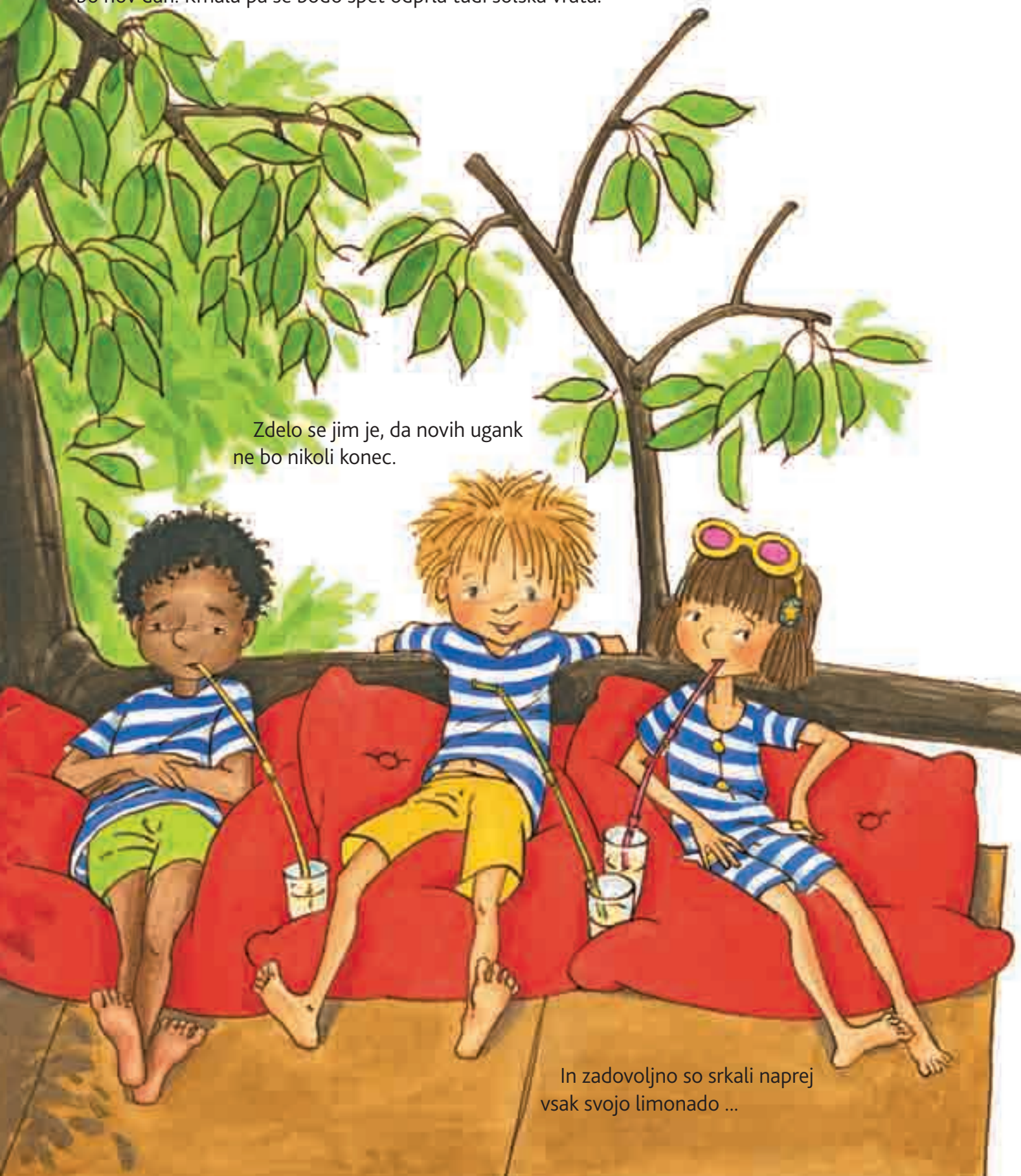
Za začetek pa si je tako narisal Veliki voz, Mali voz in na njem označil Severnico. Nato je dodal še Kasiopejo, ki bi jo tudi skoraj moral najti, če najde prvi dve ozvezdji ... In nič več, da ne bi bilo prevelike zmede. Za prvič je bilo to več kot dovolj. Sploh, ker je bilo že brez tega kar nekaj pregovarjanja z mamo, koliko časa je lahko na svoji opazovalnici – zvezde se pač najbolje vidijo ponoči ... Ampak jutri je bila sobota in tako je zlahka dobil podaljšek. No, še prej je brez ugovaranja odnesel vrečo smeti v smetnjak. Za vsak primer.

Počasi se je znočilo.

Pravih češenj že zdavnaj ni bilo več, razen v kompotu. Češnjeva posadka je sedela na gornji palubi in se grela ob zadnjih sončnih žarkih. Čakali so Večernico. Zvezdo, ki je na začetku nagajala Doretu. Nič čudnega, saj to sploh ni zvezda, ampak planet Venera. Ta je bila kot stikalo, ki ugasne dan in napove, da se bo kmalu odprl nebesni živalski vrt. Zjutraj ji je menda ime Danica. Klik! Še malo in bo nov dan. Kmalu pa se bodo spet odprla tudi šolska vrata.

Zdelo se jim je, da novih ugank
ne bo nikoli konec.

In zadovoljno so srkali naprej
vsak svojo limonado ...

Zbirka: Mavrična knjižnica
Naslov knjižnega dela: ZVEZDOGLED DORE
Napisala in ilustrirala: Ana Košir
Prva izdaja

© Ana Košir, 2009
© za slovensko izdajo Družina

Urednica izdaje: Jana Podjavoršek
Jezikovni pregled: Ana Miklavčič
Strokovni pregled: dr. Tomaž Kranjc,
prof. dr. Tomaž Zwitter
Oblikovanje: Ana Košir
Grafična priprava: Družina, d. o. o.

Izdala in založila: Družina, d. o. o.
Odgovarja: dr. Janez Gril
Tisk: tiskano v Sloveniji
Naklada: 2000 izvodov
Ljubljana 2009

Vse informacije o knjigah založbe Družina najdete
na spletni strani:
<http://www.druzina.si>

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32

KOŠIR, Ana, 1970-
Zvezdogled Dore / [napisala in ilustrirala] Ana Košir. - 1. izd.
- Ljubljana : Družina, 2009. - (Zbirka Mavrična knjižnica)

ISBN 978-961-222-761-6

246138368